

[Knud Damgaard]

Ellemann-Jensens betragtninger herom og kan føje til, at det, der blev sagt af hr. Hagen Hagensen under udskrivningsprocentdebatten, taler heller ikke for, at man er villig til fra dette partis side at betale den pris, der ville være nødvendig, hvis man skulle være gået videre her og nu.

Glensgård (FP):

Det kan efterhånden være helt farligt at komme herop, nu da socialdemokratiets ordfører erkender, at der er utøj. Man kunne måske blive befængt på vej herop. Men skal vi ikke lade møldiskussionen ligge og så diskutere det, der rent faktisk skal diskuteres i dag, nemlig Storebæltsbroen?

Jeg vil godt sige, at jeg kan ikke deltage i hr. Ninn-Hansens ros af den nuværende trafikminister, men jeg tror nu også, at trafikministeren har misforstået det, for jeg må indrømme, at jeg opfattede det meget ironisk i hvert tilfælde.

Nu er fredningstiden slut. Nu vil vi ikke længere holde hånden over den nuværende trafikminister. Nu har han fået fred siden sin tiltræden. Vi har accepteret i samtlige samråd i det politisk-økonomiske udvalg og andre steder, at ministeren hver gang har sagt: det kan jeg ikke svare på, jeg vender tilbage med svaret skriftligt, men så nytter det ikke noget, at ministeren nu kommer og siger, at han gerne vil diskutere det med folketingets trafikudvalg. Vi får jo ikke noget ud af det. Det kan vi lige så godt se i øjnene. Ministeren er ikke i stand til at svare på de ting, han bliver spurgt om. Fredningstiden er altså slut nu, og det bliver her i folketinget, vi skal tage debatten, for her kan ministeren da trods alt en gang imellem orientere sig hos sine embedsmænd om, hvad han skal svare.

Hvad svarede ministeren rent faktisk på en del indlæg i dag? Han holdt en lang tale om, at nu skulle vi se på forholdene i en stor sammenhæng. Ikke andet. Det er ikke et svar, som en ansvarlig minister kan give.

Ministerens svarede bl. a. på et spørgsmål fra mig om, hvorvidt han var villig til at forelægge folketinget en redegørelse, hvis vi skulle i gang igen med Store Bælt, at det vidste han ikke rigtig, men vi kunne da se på det til den tid, han kunne ikke binde regeringen om 4-5 år, men han ville da nok umiddelbart synes, at det var rimeligt. Det er ær-

lig talt ikke et svar at give. Hvis ikke ministeren mener, at han kan sige: vi vil forelægge denne sag for folketinget, må jeg spørge: hvorfor skriver han så 4-5 år? Skulle han så ikke nøjes med at tale om denne regerings embedsperiode, som maksimalt drejer sig om godt 2 år? Hvorfor taler han om 4-5 år? Er det ikke, fordi ministeren fremlægger nogle intentioner om, hvad regeringen vil? Det er klart, at hvis denne regering har sagt, at den vil komme til folketinget med en redegørelse, før den igangsætter arbejdet, binder den også kommende regeringer, så det kan ministeren godt gøre.

Nu burde det egentlig ikke være oppositionen, som lærer ministeren, hvordan man svarer. Det burde ministeren rent faktisk have lært sig selv, eller også burde han have søgt et kursus hos de ministre i regeringen, som trods alt er i stand til at give et svar. Jeg forstod, at ministeren for økonomisk samordning dog var i stand til at svare ja, og det kunne da ske, at trafikministeren skulle tage et kursus hos ham.

Trafikministeren sagde også, at teknologien, som lovforslaget bygger på, ikke er fra 1960'erne. Jo, den er fra 1960'erne. Lovforslaget foreskriver ganske bestemt, at den og den måde skal broen bygges på, det er der ikke nogen diskussion om. Derfor er det selvfølgelig også den teknologi, som var på det tidspunkt, da lovforslaget blev vedtaget. Det er da rigtigt, at cementsammensætningen tager lovforslaget ikke højde for, men hvis vi kommer i gang med at bygge en Storebæltsforbindelse i slutningen af 1980'erne, er der rent faktisk kommet en ny teknologi, som hverken den nuværende trafikminister eller hans embedsmænd er i stand til at tage højde for. Hvorfor skal vi så have en lovgivning liggende som et spøgelse over folketinget? Jeg synes, det er urimeligt, at vi skal holdes for nar. Jeg synes, det er urimeligt, at trafikministeren ikke er i stand til at give folketinget den redegørelse, der rent faktisk skulle til. Det var en tyndbenet redegørelse, folketinget fik, på 9 ½ side, og jeg er i hvert fald ikke tilfreds med den. Men i første omgang, må jeg indrømme, vil vi ikke være særlig ubehagelige over for ministeren, for vi var dog enige om målet, nemlig at broen ikke skulle bygges på nuværende tidspunkt.

Må jeg så lige til slut til hr. Knud Damgaard sige, at når jeg talte om, at Vesttysk-